

EEN HARD OORDEEL

Wij weten nu eenmaal, dat Nabal een dwaas geweest is en dus verwondert het ons ook niet al te zeer, dat Abigaïl dit oordeel over hem uitspreekt. Nabal heeft onze sympathie niet, integendeel. En wij keuren het goed, dat niet op hem, maar dat op zijn vrouw het meeste licht valt.

Abigaïl is zeer zeker een verstandige vrouw geweest. Dat blijkt wel uit deze geschiedenis. Als zij hoort, hoe het de knechten van David is gegaan, zit zij werkelijk niet bij de pakken neer, maar weet ze snel en afdoende te handelen. Wat haar man heeft geweigerd, zal zij toestaan. Zij zal David gunstig stemmen, zij zal er voor zorgen, dat er geen kwaad komt over haar huis. En dus trekt ze David tegen met een groot geschenk.

Zie, wat is dat goed van Abigaïl Zij doet alles, om haar man tegen de woede van David te beschutten.

Zou het waar zijn? We lezen er niet veel van, dat Abigaïl zoo goed over haar man denkt. Het is waar, ze verstaat het, kloek te handelen. Dat blijkt wel hieruit, dat ze het juiste oogenblik afwacht, om met Nabal te spreken. Dat blijkt ook hieruit, dat ze met haar welsprekendheid David weet te verhinderen om met geweld in haar huis te komen. Maar Abigaïl moge dan verstandig zijn, een indruk van teerheid en liefde ontvangen wij niet van haar. Integendeel. Als Nabal gestorven is, is ze al spoedig gereed, de vrouw van David te worden. Lang heeft ze over Nabal niet gerouwd.

* * *

Hoor haar over haar man spreken tot David. Elk woord is voor Nabal een beschuldiging. Hij is een Belialsman.

Hij is, wat zijn naam aanduidt, een dwaas. Dwaasheid is bij hem.

Zegt Abigaïl dit nu zoo maar, zonder het te meenen? Zegt ze dat alleen maar, om haar man te redden? We gelooven het niet. Veeleer worden we hier gewaar, wat er in haar hart leeft. En als Abigaïl tot David gaat, dan is het haar niet in de eerste plaats er om te doen, haar man te redden. Veeleer is het haar bedoeling, dat haar huis en het hare onaangetast zal blijven. En ze wil, om haar doel te bereiken, zelfs haar man voor David als een dwaas voorstellen.

Zoo doet geen vrouw, die waarlijk liefheeft. Die wil wel, als het noodig is, smeeken om het levensbehoud van haar man, maar ze gaat hem niet bij anderen, bij vreemden, moedwillig vernederen. Ze houdt zijn eer hoog. En al moet ze ook, voor zichzelf, erkennen, dat haar man groote en vele gebre-

Mijn heer stelle toch zijn hart niet aan dezen Belialsman, aan Nabal. Want gelijk zijn naam is, alzoo is hij; zijn naam is Nabal en dwaasheid is bij hem. 1 Sam. 25 : 25a.

ken heeft, tegenover anderen bedekt ze die met haar liefde.

* * *

Wij verontschuldigen Nabal niet. Wij gelooven zeer zeker, dat Abigaïl niet te veel van hem gezegd heeft. Uit zijn geschiedenis is ons trouwens wel duidelijk, dat hij als een dwaas gehandeld heeft.

Zeker heeft zoo'n flinke, verstandige vrouw als Abigaïl was, het moeilijk gehad in haar huwelijk. Voor haar kunnen we verzachtende omstandigheden pleiten. Denk eens aan den tijd waarin zij leefde. Hoe menig meisje is toen gedwongen te huwen met een man, dien ze niet liefhad en niet kon achten. En hoe was de positie der vrouw niet een minderwaardige. Hoe zal Nabal het leven van Abigaïl door zijn dwaasheid niet moeilijk gemaakt hebben.

Toch... het had wel anders kunnen zijn. Er zijn veel meer vrouwen, die dwaze mannen hebben, en die door hun liefde en geduld het toch zoo ver brengen, dat die dwaze mannen op *hun* raad in verschillende omstandigheden verstandig gaan handelen. Een vrouw kan zooveel, als ze liefheeft.

Die liefde heeft Abigaïl niet geëend. En daarom is het haar mogelijk geweest op zulk een geringschattende wijze over Nabal te spreken. Zij moge dan voor ons een voorbeeld van flinkheid zijn, haar gedrag is ons niet ter navolging opgeteekend.

Haar verstand had ze moeten gebruiken om Nabal verstandig te leiden. Met zoóveel liefde had zij hem moeten omringen, dat hij gaarne naar haar zou hebben gehoord.

Is dat mogelijk? Kan de verstandige Abigaïl den dwazen Nabal liefhebben?

Moeilijk is het zeer zeker voor deze vrouw geweest. En wel menigmaal moet zij, de verstandige, het geduld met den dwazen Nabal verloren hebben.

Maar toch, zij was met Nabal *gehuwd*. Zij vormde met hem een eenheid. En haar huwelijk heeft ze niet onbesmet gehouden.

Ook al was ze zoo oogenschijnlijk haar man trouw, trouw in alle dingen heeft ze hem niet gehouden. En een hulpe tege... over hem is zij in den rechten zin des woords niet geweest.

God heeft het met het huwelijk anders en beter bedoeld. Daarom is ook het sluiten van een huwelijk zulk een ernstige zaak, moet het een werk des gebeds zijn. We zijn allen zondige menschen en ook in het beste huwelijk spreekt de zonde een woord mee. Maar die zonde moet bestreden worden in Gods kracht en ook het huwelijksleven moet strekken tot Zijn eer.

K.